

RAKOVNIK

*zavetje
mladosti*

Posebna izdaja ob odprtju Majcnove hiše

Andrej Majcen mladim

*Za kaj večjega ste rojeni.
Prišla je ura,
da vstanete iz spanja!
Ne zavrčkejte čudovitih talentov,
ki jih imate, predramite se
iz sebičnosti.
Nečajte izgubljati čas!*

ODPRTO IN VARNO VZGOJNO OKOLJE

Ob zatonu devetnajstega stoletja, ko je na Slovenskem dozorevala zamisel o povabilu don Boskovim salezijancem, naj tudi tod v ledino vzgoje zarežejo s plugom sv. Janeza Boska, so zagovorniki in pospeševalci te zamisli ustanovili *Društvo za zgradbo zavetišča in vzgojevališča*. V statutu so določili njegov namen: »V ta zavod sprejemajo naj se svoj čas v vzgoji zanemarjeni dečki, ki ne smejo drugih učilnih zavodov obiskovati; isti naj se v tem zavodu poučujejo v vseh predmetih ljudske šole ter se po svoji lastnji in sposobnosti kot rokodelci ali za kak drug poklic vzgajajo ...«

Čeprav zgoraj zapisanega v ožjem pomenu ne gre jemati kot ustanovno listino salezijske ustanove na Rakovniku, lahko vendarle razberemo, da je vzgoja in to, da ta kraj nudi *zavetje*, položeno že v njeno zibel; vklesano v temeljni kamen kakor trajni pomnik.

Leta 2018, v 117. letu salezijskega Rakovnika, ko z izgradnjo Majcnove hiše zaokrožujemo dolgotrajen proces obnove in posodobitve razvejenga stavbnega kompleksa pod Golovcem, se hkrati vprašujemo, kako današnje mnogovrstno vzgojno in pastoralno dogajanje na Rakovniku karseda zgovorno upovediti.

Don Boskov vzgojni slog je zamišljen tako, da omogoča vzpostavljanje vzgojnega okolja, kjer bi se mladi počutili kar najbolj domače. Da bi to bil prostor, ki je odprt, sprejemajoč, varen. Ki bi nudil zavetje. Od prvih rodov salezijancev sèm se na salezijskem Rakovniku zavzemamo prav za to. Še ko so tod v prvi polovici minulega stoletja delovale obrtne šole, so v svoje okrilje sprejemale fante z vseh mogočih slovenskih logov; največkrat takšne, ki bi zaradi družinskih, ekonomskih ali kakih drugih neugodnih razmer drugod ne mogli uresničiti svojih življenjskih pričakovanj. Čeprav so se danes dejavnosti na Rakovniku v marsičem spremenile, kot so se tudi splošne družbene danosti, v temeljnem ostajamo pri istem. Če so svojčas pri salezijancih iskali zavetja *ptički brez gnezda*, kakor se je izrazil pisatelj Milčinski, tudi dandanašnji mladi iščejo kraj, kjer bi bili sprejeti, kjer bi se lahko počutili kot doma. Tudi starši bi svojim otrokom še kako radi omogočili zavetje, da ne bi bili izpostavljeni škodljivim sapam, ki pihajo z vseh vetrov. Pa naj bo to vrstniško nasilje, vse večja dostopnost najrazličnejših opojnih substanc, lepljenje na ekrane in na vzporedni virtualni svet ter še mnogo drugih pasti, katerih lahek plen so še zlasti mladi.

Zato želi Rakovnik ostati in še bolj postati zavetje. *Zavetje na južnih obronkih slovenske metropole:*

- z **župnijo**, ki daje sprejetost in duhovno bližino;
- s **salezijskim mladinskim centrom**, ki z dejavnostmi in še bolj s pristopom mladini zagotavlja varnost in celostni človeški razvoj;

- z rastočim **dijaškim domom**, ki fantom in dekletom ne nudi le bivalnih prostorov, ampak tudi kakovostno vzgojo po don Boskovih načelih preventivnega sistema;
- z **glasbeno šolo**, ki poleg glasbenih obzorij otrokom in mladini razprostira še druga obzorja vrednot;
- z **založbo Salve** in **tiskarno**, k v širši slovenski prostor pljuska vrednote občečloveškega in krščanskega etosa;
- s **formacijsko hišo**, ki mladim fantom omogoča dozorevanje v duhovnem poklicu tako, da bodo, kamor koli že bodo poslani, lahko dajali duhovno oporo in zavetje;
- s središčem za animacijo **salezijanske mladinske pastorale** na slovenski ravni, da bi to delo opravljala čim bolj povezovalno in da bi s pestrostjo duhovnih in vzgojnih programov lahko dosegla čim več mladih,
- in, ne nazadnje, z **romarskim svetiščem Marije Pomočnice**, ki je duhovno pribežališče romarjem od blizu in daleč, da bi to vlogo ohranilo in še bolj utrdilo, da bi zares veljalo to, v kar je bil z gotovostjo prepričan sv. Janez Bosko: **vsakdo, ki vstopi v salezijansko hišo, ga v svoje zavetje sprejme Marija Pomočnica.**

Če smo v njenem zavetju, nas vihar, pa naj bo v kakršni koli obliki, trajanju in silovitosti, ne more ogroziti ali uničiti. Z *Marijo zmorem vse*, je bil prepričan tudi svetniški kandidat, po katerem smo poimenovali novo stavbo na Rakovniku, ki je nekakšen mejnik. Tega, kar je bilo doslej, in tega, kar salezijanski Rakovnik želi biti poslej.

mag. Marko Košnik
ravnatelj Salezijanskega zavoda

SALEZIJANSKI RAKOVNIK SKOZI ČAS

Po več letih zavzetih prizadevanj, da bi Ljubljana in dežela Kranjska dobila zavod za dečke, ki so bili izključeni iz rednih oblik izobraževanja, je Društvo za zgradbo zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani, ki ga je ustanovil in vodil katehet Janez Smrekar, leta 1900 sprejelo odločitev, da odkupi graščino Rakovnik ob Dolenjskem kolodvoru skupaj s pripadajočim posestvom.

Zavod so ponudili salezijanski družbi, s katero je bil katehet Smrekar zelo povezan, pred njim pa že kanonik Luka Jeran, ki je sploh prvi seznanil Slovence z don Boskom in s salezijanskimi ustanovami. Cerkevni tednik Zgodnja Danica je več desetletij pred tem redno poročal o turinskem apostolu mladih in o njegovih ustanovah. Da bi salezijanska skupnost lahko začela delovati tudi pri nas, so od leta 1893 dalje v Italijo pošiljali slovenske kandidate.

Dne 23. novembra 1901 je na Rakovnik prišla prva skupina salezijancev. Med temi so bili trije Slovenci, ravnatelj pa je bil Simon Visintainer, doma z Južne Tirolske. Do tedaj je bilo v salezijanskih zavodih že okoli 50 slovenskih gojencev, nekateri med njimi so bili že bogoslovci, drugi bratje pomočniki, nekateri v noviciatu. Graščina Rakovnik je za salezijance pri nas postala slovenski Valdocco. Že leto po prihodu je prvi ravnatelj poskrbel, da je bilo gradu prizidano večje poslopje, kjer so bili prostori za gojence in izvajanje šolskega pouka.

Na praznik Marije Brezmadežne leta 1901 je v zavod prišel prvi gojenec. Rakovnik je od tedaj dom za mlade, ki so si želeli

pridobiti izobrazbo, osnovno in poklicno, se pripraviti na odgovorno življenje in okrepiti svojo vero. Mnogim je postal zavetišče in nadomestilo doma.

Takoj ob prihodu so v gradu enega od prostorov namenili za kapelo in vanj postavili kip Marije Pomočnice. Že od vsega začetka pa je živela želja, da bo ob prvi salezijanski ustanovi na Slovenskem nekoga dne postavljeno tudi Marijino svetišče, ki bo središče vsega salezijanskega dela. V decembru 1902 je bila ustanovljena Družba za zgradbo svetišča v čast Mariji brezmadežni, Pomočnici kristjanov na Rakovniku v Ljubljani. V spomin na ravnatelja Angela Festo, ki je umrl po dveh letih vodenja zavoda, so sotrudniki konec leta

1905 postavili Lurško kapelo. 23. aprila 1903 je bil blagoslovljen kip Marije Pomočnice, ki je bil namenjen za novo sveetišče. 2. junija 1904 je ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič blagoslovil temeljni kamen načrtovane cerkve.

Prvo obdobje gradnje cerkve in hkrati novega zavoda je bilo od leta 1906 do 1909. Takrat se je vodstvo odločilo, da najprej dokonča zavod, ker je bilo število prosilcev za sprejem tako veliko, in da zaključ-

Rakovniku odprli internat za gojence, ki so šole obiskovali v mestu.

Gradnjo cerkve Marije Pomočnice so nadaljevali po koncu prve svetovne vojne. Slovesno je bila posvečena 8. septembra 1924; za to priložnost je na Rakovnik prišel prvi salezijanski kardinal Janez Cagliero. Po poročilih očitvidcev se je v tistih dneh vseh slovesnosti na Rakovniku udeležilo okoli 150.000 Marijinih častilcev. Čeprav je bila pred vojno cerkev zgrajena

1918–1935

na dela pri cerkvi odloži na poznejši čas. V osnovni šoli, ki je bila v tem času najpomembnejša dejavnost zavoda, je bilo leta 1907 66 gojencev, v letu 1909 pa že 113. V prvih letih je bila ljudska šola na Rakovniku enorazredna, v začetku šolskega leta 1909/10, ko so bili na voljo novi prostori, je postala štirirazredna z več pododdelki. Prva leta je tako v zavodu delovala ljudska šola, nedeljski ter praznični oratorij, pripravljene so bili prvi začetki poklicnega pouka. S šolskim letom 1910/11 so na

le do višine oken, je vedno bolj postajala središče češčenja Marije Pomočnice med Slovenci in priljubljen romarski kraj. Dobro desetletje in pol po prvi svetovni vojni, ko je prenehala ljudska šola (do leta 1924 je bilo na Rakovniku deležnih osnovnega izobraževanja 1996 gojencev), so na Rakovniku cvetele poklicne šole s pravico javnosti za več več poklicev (mizarje, čevljarje, krojače, mehanike); zatrte so bile leta 1935. Do tistega trenutka si je poklicno izobrazbo pridobilo 1116 vajencev.

Poleg pouka so pečat življenju dajale razne oblike pobožnosti, zunajšolske dejavnosti, gledališče, glasba in šport. V zavodu je več let bila podružnica Glasbene matice iz Ljubljane, preko sto gojencev je v zavodu našlo možnost bivanja, velik del prostorov pa je uporabljala druga deška gimnazija. Kot nam pove statistika, je do leta 1947, ko je bil internat ukinjen, Rakovnik nudil streho 2252 gojencem, ki so obiskovali gimnazijo, srednjo tehnično in druge poklicne šole v mestu.

Zavod na Rakovniku in cerkev Marije Pomočnice sta od začetka zibelka vsega salezijanskega dela med Slovenci, tudi v zamejstvu in po svetu. Od tod so bile ustanovljene druge salezijanske ustanove po Slovenskem, na Hrvaškem in v več drugih deželah na Balkanu, zlasti med katoličani v diaspori. Z Rakovnika so vsako leto odhajali misijonarji, ki so kot poslanci naše krajevne Cerkve delali za širjenje evangelija v različnih delih sveta. Ob cerkvi Marije Pomočnice so mladi

Že od vsega začetka je zavod na Rakovniku skrbel za nabožni tisk in za splošno izobraževanje. Izhajala so različna glasila, knjiga, podobice, molitveniki ... Leta 1922 je bila ustanovljena skromna tiskarna, ki pa se je v nadaljevanju razširila in omogočala redno izdajanje Knjižic, Salezijanskega vestnika in drugih publikacij. V mestu je delovala Mladinska založba, kjer je bilo mogoče kupiti rakovniške tiskovine, nabožno literaturo in šolske pripomočke.

študirali in se pripravljali na duhovniški poklic. Iz rakovniškega bogoslovja je do leta 1947, ko je bilo zatrto, izšlo 112 novomašnikov. Tu so se zbirali člani salezijanske družine, krepili svoje medsebojne vezi in utrjevali vero.

Rakovniška cerkev Marije Pomočnice je hitro postala priljubljen kraj zbiranja Marijinih častilcev, ne le iz Ljubljane, temveč iz vseh slovenskih pokrajin. Romarji so

1908

29. maj 1943

prihajali za njen praznik 24. maja in na spominski dan 24. v vsakem mesecu. Leta 1956 je bila ustanovljena župnija Ljubljana Rakovnik, kajti na Galjevici in ob dolenski železnici se je hitro večalo število prebivalcev, ki so na Rakovniku dobili svojo župnijsko cerkev in veroučno šolo.

Velik del dejavnosti, ki so se na Rakovniku razcvetele v prvih štirih desetletjih in pol, je bilo onemogočenih s koncem druge svetovne vojne. Za salezijansko skupnost je to bil čas hude preizkušnje. Takrat so bili prostori zaplenjeni, enako tudi tiskarna, salezijanski skupnosti je ostala le cerkev in nekaj prostorov za njo. Bogoslovci so bili preseljeni v bogoslovno semenišče v mestu, mnogi duhovniki in bratje pomočniki so se raje umaknili v tujino, kot da bi bili žrtve aretacij in sodnih postopkov. Vključili so se v salezijanske ustanove po svetu, nekateri so postali misijonarji, drugi so prevzeli pastoralno delo med slovenskimi rojaki. Skoraj trideset mladih salezijancev je v času vojne in po njej umrlo nasilne smrti. Le postopoma in z velikimi žrtvami je bilo mogoče obnoviti dejavnosti, urediti najbolj nujne prostore in omogočiti pogoje za bivanje. Šele po razglasitvi slovenske samostojnosti in z izvedbo postopka denacionalizacije je Rakovnik spet začel pridobivati podobo, ki jo je nekoč že imel.

dr. Bogdan Kolar, zgodovinar

GRADNJO NAREKUJEJO VZGOJNE POTREBE

RAKOVNIK PO PRIHODU SALEZIJANCEV

1923, Maksim Gaspari

Na stari rakovniški grad (dograjen 1649) so prišli salezijanci leta 1901 in ga zaradi razširjanja dejavnosti postopoma preurejali. Na mestu nekdanjega gospodarskega poslopja ob gradu je leta 1902 zraslo novo Visintainerjevo šolsko poslopje z odprtima hodnikoma v pritličju in prvem nadstropju, ki je bilo pozneje razširjeno in vključeno v novogradnjo zavoda. Od gradu naprej od stolpiča je nastalo poslopje za obednico, gledališče in druge dejavnosti (1905). Hkrati je zrastle še nekaj pomožnih gospodarskih poslopij na mestu, kjer sta sedaj formacijska hiša in glasbena šola. Moderna železobetonska stavba, imenovana Zavod (prva take vrste v Ljubljani) je bila zgrajena v letih 1907–09. Istočasno je bilo postavljeno

arkadno krilo, ki je novo stavbo povezovalo s cerkvijo.

V letih 1939–41 je bilo dograjeno še poslopje za cerkvijo za potrebe tiskarne in bivanja.

Vse te stavbe so bile po letu 1945 vzete salezijancem v postopku nacionalizacije, ki ga je vodila takratna komunistična oblast. V Zavodu se je naselila tovarna Angora, v stavbi za cerkvijo pa dekliški internat, nato Dravinjski dom in Belje.

V šestdesetih letih je bilo za gradom zgrajeno poslopje za bogoslovje in salezijansko skupnost, v katerem je ob vrnitvi v Slovenijo živel tudi božji služabnik Andrej Majcen. Po letu 1970 je cerkev Marije Pomočnice doživela pokoncilsko prenovno notranjščino.

RAZCVET PO OSAMOSVOJITVI

Celostna prenova Rakovnika se je lahko začela po osamosvojitvi leta 1991, ko je začel teči postopek vračanja odvzetega premoženja. Postopek traja od leta 1994, ko so bili vrnjeni prvi prostori, pa vse do danes.

LURŠKA VOTLINA 1991: urejanje lurške votline

FORMACIJSKA HIŠA

1990: nadomestna gradnja: rušenje objekta (stara pralnica, sobe)

23. maj 1990: blagoslov temeljnega kamna in začetek gradnje inšpektorialne hiše z garažami po načrtih arhitekta Franca Kvaternika (GP Grosuplje)

11. november 1991: blagoslov inšpektorialne hiše, ki od leta 2006 služi predvsem kot formacijska hiša

STAVBA ZA CERKVIJO (Salve)

8. november 1994: ustanovljena Založba Salve

15. marec 1995: blagoslov trgovine Salve (nekdanji inšpektorialni uradi)

13. september 1996: prenovljeni prostori za potrebe noviciata, pozneje prostori Skale – mladinskega uličnega dela, društva Mladinski ceh in Salezijanske mladinske pastorele.

jeseni (avgust–december) 1999: urejanje dodatnih prostorov za Založbo Salve

13. avgust 2009: prenovljena in povečana trgovina Salve, nov dostop za trgovino, stopnice

3. oktober 2015: postavitve novih sanitarij za cerkvijo

6. december 2016: prenovljeni prostori Salve po požaru septembra 2016

GRAD RAKOVNIK (Salezijanski inšpektorat)

24. avgust 1998: začetek obnove del, arhitekt Mlakar, podjetje Grating

22. november 2001: blagoslov novih prostorov za Salezijanski inšpektorat

VZGOJNO-PASTORALNI DOM (rdeča stavba)

23. november 2003: začetek obnovitvenih del, arhitekt Mlakar, podjetje Bežigrad

3. oktober 2004: blagoslov obnovljene stavbe (Pascual Chavez)

15. december 2004: v stavbo se vseli salezijanska skupnost, Salezijanski mladinski center, župnija Rakovnik

GLASBENA ŠOLA RAKOVNIK

Od leta 1998 deluje v prostorih pod arkadami. 2008: začetek prenove starega župnišča za potrebe glasbene šole. 9. september 2009: blagoslov novih prostorov glasbene šole.

KOTLOVNICA

2012: ustanovitev firme Fruli d. o. o. 26. 1. 2013: odobrena Evropska sredstva za gradnjo kotlovnice; začetek rušenja stare mizarске delavnice. Oktober 2013: kotlovnica začne delovati

NEKDANJE BOGOSLOVJE

2006: v arkadah in poslopju starega bogoslovja ter salezijanske skupnosti se odpre študentski dom (deluje do leta 2011). Na tem mestu je danes Majcnova hiša.

RAZVOJ OBMOČJA OB RAKOVNIŠKEM GRADU

Najstarejša stavba kompleksa na Rakovniku je grad, ki je iz 17. stoletja. Na fotografiji, ki kaže stanje objekta na začetku XX. stoletja, je prikazan grad z gospodarskimi objekti na levi in desni strani. Terasni vrtovi se od gradu spuščajo po južni brežini. Razvidna sta tudi nekdanja stolpa, ki sta v vogalih varovala posestvo. Vzhodni je že integriran v gospodarsko poslopje, zahodni pa je razločen in pokrit s piramidalno streho.

Takšno stanje je čakalo salezijance, ko so leta 1901 prispele v Ljubljano. V nekaj naslednjih letih je bilo nadzidano vzhodno gospodarsko poslopje. Ob prvem in najvišjem opornem zidu, pod prvo grajsko teraso, so začeli graditi arkadni hodnik.

Med leti 1903 in 1905 je arhitekt Mario Ceradini na pobudo takratnega ravnatelja Angela Feste pripravil velikopotezno zasnovo s cerkvijo v središču kompozicije in dvonadstropnimi objekti, ki cerkev obkrožajo na vzhodu, zahodu in severu. V zasnovi niso ohranjeni obstoječi objekti, le delno je upoštevana velika višinska razlika na

parceli. V nadaljnjem snovanju je cerkev ohranila prvotno neogotsko zasnovo, postavitev okoliških objektov pa se je izrazito spremenila.

V letih pred prvo svetovno vojno se je tako začela gradnja kompleksa v zasnovi, kot jo poznamo danes. Najprej je bil zgrajen zavod, v katerem je bila šola in delavnice, zatem pa še cerkev, ki je bila končana šele po prvi svetovni vojni.

Po osamosvojitvi Slovenije so salezijanci ponovno dobili vrnjene svoje nekdanje nepremičnine. V letu 2001 smo pripravili načrte za prenovo objekta nekdanje šole, v katerem je bila večino povojnega časa šola, kasneje pa tovarna Angora. Prenova je bila končana v letu 2004.

V letu 2008 je bila pripravljena urbanistično-arhitekturna zasnova nove ureditve celotnega območja, ki je predvidevala na mestu nekdanjega hleva (objekt na zahodu) novo glasbeno šolo s koncertno dvorano, predvideno je bilo, da se prizidek k cerkvi na severni strani odstrani in na tem mestu zgradi v brežino vkopan poslovni objekt z garažami. V zasnovi je bilo tudi predvideno, da se na vzhodni strani gradu odstrani obstoječi dotrajani objekt in na tem mestu sezida novega

– Majcnovo hišo. Predvidena je tudi odstranitev prvega nadstropja arkad, tako da bi se izpred gradu ponovno odprl pogled na Ljubljansko barje. Na podlagi te zasnove je bil v letu 2009 izdelan Občinski podroben prostorski načrt (OPPN), ki ga je v naslednjem letu sprejel mestni svet ljubljanske občine.

Del tako zasnovane arhitekturne kompozicije je pravkar zgrajena Majcnova hiša na vzhodni strani gradu, ki je z rdečo hišo funkcionalno povezana. Različni nivoji so na zahodni strani povezani z velikim zunanjim stopniščem, na vzhodni strani pa se notranji prostori knjižnice in jedilnice

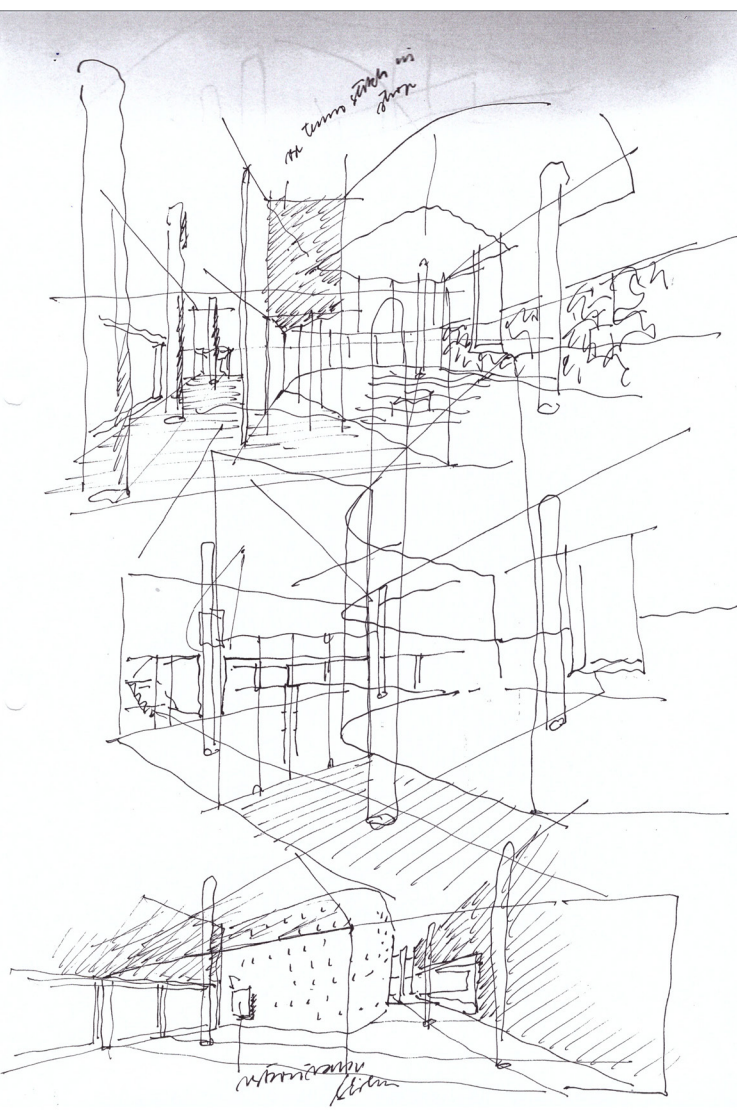

Andrej Mlakar, arhitekt

povezujejo z zunanjimi terasami in parkovnimi površinami.

Majcnova hiša je zasnovana kot petetažni objekt. V najnižji, vkopani etaži, je knjižnica s čitalnico. V pritličju, ki je delno dvoetažno, je kapela, ki je tudi dvoetažna. Zgornji dve etaži sta namenjeni bivalnim prostorom. V najvišji etaži, je približno na istem mestu, kjer je v zadnjih letih življenja bival Andrej Majcen, zdaj hišna kapela.

Omejujejo jo ločne stene (apsida), ki dematerializirajo prostor in ustvarjajo vtis neomejenega prostora. Svod je ločen in podprt z dvema močnima stebroma. Na vzhodni strani je veliko okno z razdelitvenimi polji v obliki križa. Steklene površine so v maniri nekdanjih vitražev sodobno interpretirane. Notranja oprema je preprosta, izdelana iz masivnega lepljenega lesa. V kapelo se vstopa iz dvoetažnega predprostora, kjer je na stropu osvetlitev v obliki križa. Svetloba, delno naravna, osvetljuje ločne stene kapele. V stavbi kapela deluje kot svetel »oblak«, ki ga omejujejo temnejše stene.

Andrej Mlakar, arhitekt

ŽIVLJENJSKA POT BOŽJEGA SLUŽABNIKA ANDREJA MAJCNA

Andrej Majcen (1904–1999) je vedno in povsod izžareval Božje otroštvo, ki ga je prejel s krstom (1904). Postal je učitelj in to ostal vse svoje življenje: najmlajše je uvajal v modrost življenja, mladostnike v svet dela, mlade salezijance je učil hoditi po don Boskovi poti, vsem pa je odstiral svetle vrhove svetosti.

Odkar je postal salezijanec (1925), je bil ponosen in zavzet don Boskov sin. Srečen je bil, da ga je Jezus z duhovniškim posvečenjem (1933) izbral za sodelavca. Bogu je bil hvaležen za poklic Kristusovega blagovestnika – misijonarja (1935). Povsod je docela služil ljudem, zlasti ubogim in še posebno mladim. S Kitajci je bil Kitajec (1935–1951, Formoza 1976–1979), z Vietnamci Vietnamec, najprej na severu (1952–1954), potem na jugu (1956–1976). Tam je postal oče mnogih duhovnih poklicev, še več: njihov oče in vietnamski don Bosko. Trnje med vrtnicami je tudi njega ranilo, a ne zagrenilo.

Pokoren predstojnikom se je na starost vrnil v domovino (1979).

Veslje je izžareval, ko je kaj dobrega storil in ko je pri spovedi delil Božje usmiljenje. Njegov zemeljski rojstni dan (30. september) je postal tudi njegov »dies natalis« za nebesa (1999). Zato tisti, ki zaznavajo duhovna prostranstva, v njegovem predanem življenju Bogu in bližnjemu čutijo vonj svetosti in radostno pričajo o Božjih milostih, prejetih po njegovi priprošnji.

dr. Alojzij Slavko Snoj, vicepostulator

GRADNJA OD BLIZU

Pogovor z Markom Košnikom in Janezom Krncem

Salezijanski kompleks na Rakovniku v zadnjih dveh desetletjih dobiva zaokroženo podobo. Jeseni 2015 se je poslovil vzhodni trakt, na njegovem mestu pa je pred letom dni in pol začela rasti Majcnova hiša. Kar na lepem se je vpela v zeleno pobočje ob Rakovniškem gradu in zarisala nov mejnik v zgodovini salezijanske prisotnosti na Rakovniku. A njen nastanek je povezan s skrbnim načrtovanjem, o čemer smo se pogovarjali z Markom Košnikom, dosedanjim ravnateljem in novim inšpektorjem, ter Janezom Krncem, inšpektorialnim ekonomom, ki je za gradnjo odgovoren s strani Salezijanskega zavoda kot investitorja.

Kdaj ste začeli načrtovati gradnjo Majcnove hiše?

Janez Krnc: Občinski podrobni prostorski načrt (OPPN) iz leta 2009 je v dogovoru z nami že predvidel obnovo Rakovnika, v katerem je tudi Majcnova hiša. Načrt prenov je začel tedanji ravnatelj in sedanji inšpektor Janez Potočnik, načrte pa je zrisal arhitekt Andrej Mlakar.

Leta 2012 je bilo pridobljeno gradbeno dovoljenje za obnovo v treh fazah – za

izgradnjo kotlovnice na biomaso, Majcnovo hišo in arkade. Kotlovnica, kjer imamo tudi kuhinjo, je bila zgrajena leta 2013. Drugo fazo končujemo z Majcnovo hišo, tretja pa nas še čaka. Kotlovnico smo deloma zgradili s sredstvi, pridobljenimi na evropskih razpisih.

Kaj pa samo financiranje gradnje – ste zidali z domačimi sredstvi s podporo dobrotnikov, morda s podporo katere izmed vaših skupnosti v tujini, najeli

kredit? Kolikšen delež gradnje še morate poplačati? Pri gradnji takega objekta se najbrž morate ozirati tudi na to, kaj se sicer dogaja znotraj vaše province.

Marko Košnik: Sredstva smo začeli zbirati leta 2004 za prenovo rdeče stavbe, od takrat naprej smo tudi zbirali

sredstva za prenovo celotnega kompleksa, prenovili smo tudi glasbeno šolo, precejsredstevse je zbralo z naslova denacionalizacije.

Janez Krnc: Za dokončanje Majcnove hiše moramo zbrati in povrniti še približno tretjino sredstev. Zidali smo z lastnimi sredstvi, z naporom sobratov, ki darujejo od svojega nepreobilja, podprle so nas tudi druge skupnosti sobratov iz inšpektorije. Poudaril bi rad, da se nismo zadolževali pri bankah. Veliko sredstev so darovali dobrotniki, ki vidi-jo smisel našega vzgojnega dela, mnogi med njimi nas podpirajo že ves čas preno-ve Rakovnika.

Marko Košnik: Za tako investicijo smo potrebovali dovoljenje našega vrhovnega predstojnika v Rimu, ki smo mu morali predložiti načrte s finančno konstrukcijo. Seveda se moramo pri gradnji velikih objektov ozirati tudi na dogajanje v inšpektoriji, leta 2015 se je dokončevala gradnja cerkve sv. Janeza Boska v Mariboru, kompleks tam pa še ni v celoti končan. Pri podporah, ki jih prejemo, ima Rakovnik posebno mesto, ljudje čutijo, da je tukaj začetek našega delovanja, sedež inšpektorije, tu

vzgjamo naše bogoslovce, že zgodovinsko gledano ima neko prednost. Kot dobro zaledje je čutiti tudi podporo župnijskega občestva.

Od kod poimenovanje »Majcnova hiša«, kdo vse bo našel dom v novi Majcnovi hiši, komu je odprta, namenjena, kaj nudi?

Janez Krnc: V objektu, ki je stal na mestu sedanje Majcnove hiše, je Andrej Majcen živel 20 let. Tam, kjer je imel okno, bo sedaj na fasadi izrisana njegova podoba, kjer je imel sobo, pa bo manjša hišna kapela.

Marko Košnik: Hišo smo po salezijanskem misionarju Andreju Majcnu (+1999) poimenovali zaradi njegovih svetniških lastnosti, zaradi pečata, ki ga je s svojim delom pustil v svetu, v Vietnamu, na Kitajskem, pri nas in drugod. Postopek za njegovo beatifikacijo vodi dr. Alojzij Slavko Snoj. O Majcnu lahko rečemo, da je don Boskovo karizmo prinesel v Vietnam, ki je danes najbolj rodovitni glede duhovnih poklicev med salezijanci v svetovnem merilu. Majcnova hiša bo imela povezovalno vlogo. Bo vez med skupnostjo salezijancev in župnijo ter romarskimi in drugimi skupinami, delili si bomo vhod, vstopali bomo skozi isto sprejemnico, si delili osrednjo kapelo, jedilnico. Hiša ima več funkcij, med drugim bi s knjižnico radi pastoralnemu in vzgojnemu poudarku dodali še kulturno razsežnost, tu

bomo hranili naš knjižni arhiv, gradivo o salezijanskih misijonih.

Janez Krnc: Hiša ima pet etaž, kot rečeno, v kleti je knjižnica in prostor za manjše dogodke, v pritličju je večnamenska kapela in kuhinja z večjo jedilnico, ki bo odprta in javna, namenjena tudi dijakom, tu bomo lahko

2016

2017

2018

sprejemali romarje in večje skupine mladih. Medetaža bo služila administrativnemu delu, v njej bo ravnateljeva pisarna, ekonomat, tu pa je tudi prostor za srečevanje skupin. Zgoraj sta dve nadstropji klavzure, v katerih so prostori za redovno skupnost salezijancev. Hiša omogoča, da – če bo to potrebno, del trakta ločimo in povežemo z dijaškim domom. S selitvijo redovne skupnosti se bo razbremenila rdeča stavba, kjer so od lanske jeseni že nameščeni dijaki, prihodnjo jesen pa bomo dom odprli tudi za dekleta. Glede skrbi za fante in dekleta imamo veliko izkušenj že iz Želimej. Hiša je tako zapolnjena, še preden je odprta! Tu se pokaže, da ne gradimo zaradi gradnje, ampak zaradi potreb, ki so velike.

Je predvidena povezava oz. prehod med cerkvijo in Majcnovo hišo? Po domače, pogrešamo tisti dolg Don Boskov hodnik.

Marko Košnik: Slika Janeza Boska že čaka! Stari hodnik se bo odprl, treba bo pa še malo počakati. Če prej ne, se bo sprostil s prenovo arkad.

Lahko poveste kaj o sami gradnji – srečali ste se z

zahtevnim terenom, zidali ob spomeniško zaščitenem gradu, gradili z žerjavom.

Janez Krnc: Gradnja Majcnove hiše je potekala v treh fazah. Pozimi 2015/16 smo z možmi iz župnije in mladimi izpraznili hišo in jo porušili. Marca 2016 smo začeli z drugo fazo – izkopom in pilotiranjem, saj so geomehanske raziskave pokazale, da je treba zaščititi grad pred plazanjem. Maja smo začeli s temeljenjem, avgusta pa smo podpisali pogodbo za obrtniško gradbena dela, po letu dni in pol zaključujemo. Ves čas gradnje smo sodelovali z Gradbenim podjetjem Dolinšek d. o. o. Posamezna dela so izvajali različni obrtniki, strojne inštalacije podjetje Razgoršek iz Celja, elektroinštalacijo pa Entes d. o. o. Zgradili smo 2100 kvadratnih metrov neto uporabnih površin, to je skoraj 1000 kvadratnih metrov več kot prej, a na manjšem tlorisu.

Kakšna anekdota iz časa gradnje?

Marko Košnik: Po objektu je bilo prepovedano hoditi ali se tam zadrževati. Sobratu Janezu Suhoveršniku smo naročili, naj fotografira gradbene faze kot naš »uradni« fotograf. Fotografiranja se je lotil iz čim bolj zanimivih perspektiv. Povzpel se je celo na ogrado delovišča. Določil ga je opozoril, da je gibanje ob objektu strogo prepovedano, misleč, da gre za radovedneža.

Kako pa je z opremljanjem? Je tako kot ob vsaki selitvi – da polovica pohištva še manjka?

Janez Krnc: Skupnost salezijancev se bo selila v prostore s pohištvom, ki smo ga uporabljali doslej. Osrednji prostori pa bodo opremljeni takrat, ko bo to mogoče – knjižnica, kapela, jedilnica. Kuhinjo je opremil Furli d. o. o.

Marko Košnik: Čimprej si želimo opremiti skupne prostore, radi bi vzpostavili knjižnico. V COBISS-u je evidentiranih več kot 7000 knjižnih enot, več tisoč pa je še neevidentiranih. Skupaj z obstoječimi policami jih bomo prenesli v nove prostore.

Sama gradnja je najbrž pomenila tudi kaj neudobja, prostorsko stisko? Kakšen je bil ta čas za vašo skupnost?

Janez Krnc: Veliko selitev in prilagajanja je že bilo in ga še bo. Prilagajanje bo vsekakor potrebno. Taki prehodi za starejše ljudi niso tako preprosti.

Marko Košnik: Tu lahko povemo anekdoto. Vilmoš Švarc, eden izmed naših mladih salezijancev, je rekel, da odkar je pri salezijancih, kar naprej prenaša omare. V času, ko je pri nas, je isto omaro že vsaj trikrat prenesel iz enega konca na drugega pa spet nazaj. Prenašanje omar imamo v krvi!

Janez Krnc: Tega bo zdaj veliko, veliko starih stvari bo treba prenesti sem, ko bo nova oprema, pa spet ven in kam drugam.

Marko Košnik: Starejši so podiranje zgradbe opazovali z nekaj nostalgije, ob tem so se sprožili tudi spomini na to, kaj vse so doživeli v teh zgradbah. Sobratje so pohištvo v mizarskih delavnicah izdelovali sami, spomin je povezan z vsakim kosom pohištva in vsakim prostorom. Seveda pa podpirajo gradnjo, se je veselijo. Dobro bo tudi, da bomo imeli jedilnico v bivalnih prostorih, za starejše je bilo sprehajanje trikrat na dan ob vsakem vremenu naporno.

Torej – po opravljenem delu lahko pričakujete počitek? Ali pa imate v žepu še kak načrt za prihodnost?

Janez Krnc: Lotiti se bo treba arkad, ki jim bomo

znižali streho tako, da bo na zahtevo spomeniškega varstva viden Rakovniški grad. Dijakom bo treba zagotoviti čim več vadbenih prostorov za glasbo, pa recimo tudi fitness. Treba bo urediti novo dovozno cesto od kostanjev do lurške kapele, k čemur nas zavezuje pogodba z mestno občino. Zgraditi bo treba pločnike, razsvetljavo, kanalizacijo, ki je že dotrajana, cesto odmakniti od cerkve. V pripravi je projektna dokumentacija.

Marko Košnik: Don Boskov park bo bolj povezan s cerkvijo, v načrtu je don Boskova ploščad oz. trg, urediti bo treba ploščad in vhod v cerkev, postavili bomo kip don Boska obdanega z mladimi, ki ga idejno že izdeluje kipar

Mirsad Begić. Leta 1924 bomo praznovali stoletnico posvetitve cerkve na Rakovniku, takrat bi radi prenovili tudi notranjščino, da bo zasijala v vsej lepoti. Ampak vse to prepustimo Božji previdnosti.

Barbara Kastelec

Foto: Janez Suhoveršnik

*Bogu sem hvaležen,
da me je poklical
in mi dal pogum,
da sem klicu sledil.*

*Prav zanimiva
je avantura življenja,
v katero nas Bog pošilja.*

Andrej Majcen

SALEZIJANSKI ZAVOD RAKOVNIK

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

SPL rakovnik.si

EPT rakovnik@sdb.si

TEL 059 339 100

- ① **CERKEV MARIJE POMOČNICE**
- ② **VZGOJNO-PASTORALNI DOM**
Župnija Ljubljana Rakovnik
Salesijanski mladinski center
Dijaški dom
- ③ **MAJCNOVA HIŠA**
Salesijanska skupnost
Kapela
Sal. knjižnica Rakovnik
- ④ **ARKADE**
- ⑤ **GRAD RAKOVNIK**
Salesijanski inšpektorat
- ⑥ **KOTLOVNICA**
- ⑦ **FORMACIJSKA HIŠA**
- ⑧ **STAVBA ZA CERKVIJO**
Salve (trgovina, založba)
Salesijanska mladinska pasterala
Mladinski ceh
- ⑨ **GLASBENA ŠOLA RAKOVNIK**
- ⑰ **INFORMACIJE - SPREJEMNICA**

Ohranjena in obnovljena freska

iz stavbe, na mestu katere danes stoji Majcnova hiša

SKUPAJ USTVARJAMO OAZO VREDNOT

V središču vzgojno-pastoralne skupnosti je človek. Salezijanska skupnost je animacijsko jedro, ki don Boskov preventivni vzgojni sistem širi s pomočjo zavzetih sodelavcev, nepogrešljivih prostovoljcev in vedno novih generacij animatorjev. Skupaj ustvarjamo »oazo vrednot«, v kateri lahko pridejo na dan mladi talenti na najrazličnejših področjih. Zdravo okolje spodbuja razvoj avtonomnih posameznikov, zmognih kritičnega razmišljanja in prijateljskega sodelovanja. Ustvarjalni vrvež, ki ga na Rakovnik prinašajo mladi, je nalezljiv, prav predanost skupnosti, družin in starejše generacije pa jim daje zavetje, ki ga taki zeleni poganjki potrebujejo.

➤ MLADI SALEZIJANCI

»Fantje, pogumni ste, da se v teh časih odločili za salezijanski poklic.« To so besede neke gospe, ki nas dobro pozna in za nas moli. Nisem prepričan, da vsi v naši župniji vedo, kdo smo mladi salezijanci v formaciji na Rakovniku, zato je prav da se na kratko predstavimo.

V vseh letnikih formacije je trenutno pet mladih sobratov in en kandidat. Vilmoš Svarc prihaja iz Mužlje in je na pastoralni praksi v Celju. Damijan Grlec, Gregor Markelc in Filip Veber so v tem letu v formacijski hiši na Rakovniku in obiskujejo tretji letnik študija teologije na Teološki fakulteti v Ljubljani. Damjan prihaja iz Prekmurja iz župnije Sveti Jurij na Goričkem, Gregor iz Šentruperta na Dolenjskem,

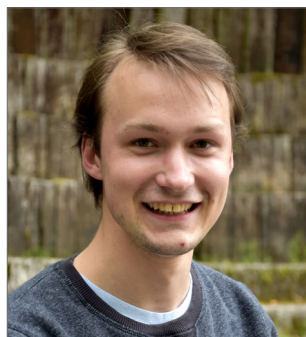
Filip iz Maribora iz župnije svetega Janeza Boska. Ob koncu tedna vsak izmed njih odhaja v drugo salezijansko skupnost, kjer pastoralno delujejo med mladimi: Damijan odhaja v Sevnico, Gregor v Cerknico, Filip je v SMC-ju na Rakovniku. Tomaž Stojc s Homca je v tem letu v noviciatu v Pinerolu v Italiji. Kandidat Matija Omejec iz Stične je opravljal nekajmesečno pastoralno prakso v Želimljem, sedaj pa živi v formacijski skupnosti na Rakovniku. Za njihovo formacijo in spremljanje smo v prvi vrsti odgovorni: vzgojitelj Janez Suhoveršnik, ravnatelj Marko Košnik in spovednik Franc Drobnič, ki je med nami kot modri oče. Na splošno velja, da so mladi sobratje v času

formacije velikokrat prestavljeni zdaj sem, zdaj tja, saj imajo različna obdobja oblikovanja na različnih krajih doma in v tujini. Sestava naše formacijske skupnosti na Rakovniku se zato iz leta v leto spreminja. Sv. Janez Bosko je zapisal, da je vsak nov salezijanski poklic znamenje, da nas Bog ljubi. Bog daj, da ne bi nikdar občutili pomanjkanje te Božje ljubezni. Priporočamo se vam v molitev.

Janez Suhoveršnik SDB, vzgojitelj

➤ UČIMO SE DRUG OD DRUGEGA

Življenje v formacijski hiši je pestro. Študij teologije kot naše glavne dejavnosti spremlja spoznavanje salezijanskega življenja v skupnosti in dela z mladimi. Tako odkrivamo in poskušamo živeti našo karizmo. Dan začnemo in zaključimo skupaj s celo skupnostjo v kapeli z molitvijo in premišljevanjem Božje besede. Poleg tega imamo največ stika s celo skupnostjo pri mizi, kjer je čas za pogovor, izmenjavo izkušenj, načrtovanja in tudi razvedrilo. Čez dan je vsak na svojem delovnem mestu, sobratje v formaciji pa smo dopoldne na fakulteti, popoldne si vzamemo nekaj časa za rekreacijo in imamo učne ure v skupni učilnici. Ponavadi gremo skupaj k večerni sveti maši in večere izkoristimo za študij, kakšen hobi ali za medsebojno druženje. Sobratje iz začetne formacije se veliko naučimo tudi drug ob drugem.

Zanimivo je, da Bog pokliče na pot salezijanskega poklica tako različne ljudi: Prekmurca Damijana, Štajerca Filipa in Dolenjca Gregorja. Damijan ima v žepu že diplomu iz zgodovine, ki jo je študiral, preden je vstopil k salezijancem, Filip blesti v Svetem pismu in liturgiki, Gregor pa rad sede za orgle ali prime za kitaro. Pri vsej različnosti je potrebnega kar nekaj prilagajanja in ponižnosti, hkrati pa je to bogastvo skupnosti in pomoč pri osebni rasti. Skupaj smo že preživeli eno leto na Rakovniku in se pripravili na noviciat, ki smo ga imeli v letu 2015/16 v Pinerolu blizu Turina v Italiji, kjer smo 8. septembra 2016 izpovedali prve zaobljube. Pot nas je pripeljala nazaj na Rakovnik in zdaj nadaljujemo s študijem. Prihodnje leto pa nas čaka pastoralna praksa, kar pomeni, da bomo študij prekinili in bo vsak dobil prvi dekret in bo poslan v eno od skupnosti, kjer bo čas spoznavanja in dela z mladimi.

Gregor Markelc SDB, bogoslovec

➤ NAŠA MOLITEV ZA OBJAME CELOTNO ŽUPNIJO

Hčere Marije Pomočnice (HMP) ali tudi don Boskove salezijanke smo druga skupina velike salezijanske družine, ki jo je don Bosko skupaj s sv. Marijo Dominiko Mazzarello ustanovil l. 1872. Prve sestre so l. 1936 prišle prav na Rakovnik. Stalni dom skupnosti HMP pa je Rakovnik postal po drugi svetovni vojni.

V župniji smo poleg sobratov salezijancev nosilke don Boskove karizme kot posvečene žene v skupnosti z življenjem in delom za mlade in z mladimi.

Kot inšpektorialna hiša nudimo gostoljubje sestram iz celotne province, pa tudi širše, pogosto pa pri nas potekajo tudi razna srečanja. Posamezne sestre so vključene v pastoralne programe v okviru salezijanske družine na narodni (npr. oratorijski priročnik) in mednarodni ravni.

V poslanstvu župnije sodelujemo z navzočnostjo v ŽPS in VPS, pri katehezi in s sodelovanjem pri drugih dejavnostih: ministrantje, otroški pevski zbor, druge dejavnosti v SMC-ju, koledniki, božična devetdnevnik, oratorij, šmarnice, Čarno/Mavrično jezero ... Pripravljamo otroke in družine na prvo sveto obhajilo. Ena od sester v naši skupnosti doseže otroke in mlade preko učenja italijanščine in klaviatur.

Naša molitev zaobjame celotno župnijo; posebej spremljamo družine prvoobhajancev in birmancev, družine v stiski in gojimo osebne stike. Pridružujemo se adoraciji ob četrtkih, tridnevnici (kdaj tudi z nagovorom), molitvenemu bogoslužju ... Dejavne smo ob prazniku vzgojne skupnosti in župnijskem dnevu. Ko smo v soboto in nedeljo ter ob praznikih pri maši v župnijski cerkvi, sodelujemo z branjem beril, obhajanjem, animacijo otrok.

s. Marija Kociper HMP, ravnateljica

➤ ROMARSKO SVETIŠČE MARIJE POMOČNICE NA RAKOVNIKU

Po prepričanju sv. Janeza Boska je češčenje Marije Pomočnice srce salezijanske duhovnosti. Prav tako je svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku srce cele salezijanske družine v Sloveniji. »Brez Marije nisem nič,« je bil prepričan don Bosko. Za njim je to ponovil tudi Božji služabnik Andrej Majcen: »Brez Marije sem čista nula.« Z Majcnom nadaljujem, da je dovolj, da

Marija našemu življenju doda le enko, pa postanemo lahko čista desetka, če smo dvojne ničle, pa stotka in tako naprej.

Brez Marije bi bil Rakovnik čista ničla in prav tako brez tisočev in tisočev romarjev, ki so s svojo molitvijo, daritvijo in žrtvijo zgradili svetišče, tako duhovno kot materialno, pod geslom: *O, Marija, pomočnica bila si in boš nam ti.* V ta namen deluje Mašna zveza. Po njenem namenu se vsako soboto daruje sv. maša. Tu ima svoje središče tudi Združenje Marije

Pomočnice, ki pospešuje marijansko pobožnost. Sedaj je romarjev vedno manj, se pa večja število mladih, ki prihajajo v okviru oratorijev in drugih priložnosti. Marija s svojim plaščem ogrinja Rakovnik in ga napravlja za čisto desetko. To doživljamo in verujemo.

Marko Košnik, ravnatelj

UTRIP ŽUPNIJE RAKOVNIK

Da, mineva 60 let živega občestva župnije Marije Pomočnice pod Golovcem, v obsevu Salezijanske skupnosti. V tem toku življenja sem se znašel. Nemočnega se čutim, pa vendar župnija živi svoj utrip. Pomembni so posamezniki, skupine, ki kažejo živost.

S spoštovanjem in občudovanjem gledam na življenje župnije od samega začetka, tako na vzpone in nihanja, na težave in vesele trenutke. Prepričan sem, da sado-ve uživamo po zaslugi mnogih sobratov salezijancev in seveda mojih predhodnikov, pastirjev, ki so bili pomembni člani življenja župnije.

Kako močna je prisotnost salezijanskega duha, ki si prizadeva ustvarjati »družinskega duha«, kjer se vsakdo čuti sprejete- tega in se to navdušenje nadaljuje.

Bogu sem hvaležen, da uspeva poveza- nost salezijanskega mladinskega centra v župnijskem občestvu. Trdno sem prepri- čan: župnija nujno potrebuje mladinski center in mladinski center župnijo.

Da bi se ta družinski duh krepil in sprem- ljal mladi rod na zrelo pot življenja, pa je naša velika odgovornost.

Vsa raznovrstnost skupin plemeniti živost župnije in Bog ne daj, da bi ta živost poje- njala. Pod okriljem Marije Pomočnice, ki je naša zavetnica, se bomo po svojih močeh

še naprej trudili prinašati vsak svoj de-
leček v mozaik velike družine – župnije na
Rakovniku.

Mirko Simončič, župnik

➤ **PODPORNI PROGRAMI ZA MLADE**

Ob prihodu na Rakovnik so salezijanci
takoj začeli z aktivnim delom med mladi-
no. Seveda so se z leti razširili še v druge
kraje po Sloveniji in ustanovili veliko za-
vodov, mladinskih centrov, župnij ... Vso
to obširno vzgojno-pastoralno dejavnost
v današnjem času koordinira Salezijan-
ska mladinska pastoralala. Kot odgovorni
za SMP čutim veliko odgovornost, saj je
delo z mladimi in za mlade naše osno-
vno poslanstvo. Hkrati sem vesel podpore
sobratov na različnih področjih in sem jim
za njihov prispevek zelo hvaležen.

Prva naloga delegata za Salezijansko mla-
dinsko pastoralala je koordinacija in spre-
mljanje sobratov v vzgojno-pastoralnem
prizadevanju. Poleg tega s sodelavci in
animatorji organiziramo različne podpor-
ne programe, kot so Oratorij Slovenija,
duhovne in izobraževalne programe, ve-
čere za mlade, športno dejavnost (Šport-
KAT), glasbeno dejavnost, delo z družina-
mi in še bi lahko naštevali. Na Rakovniku
so stvari veliko lažje, saj dobro sodelujemo
z Salezijanskim mladinskim centrom, žu-
pnijo, glasbeno šolo in formacijsko hišo
ter koristimo njihove prostore ter opremo.

Hkrati nam veliko živcev prihrani bližnja
tiskarna Salve, kjer smo »stalna stranka«.
Vloga skupnosti in posameznih sobra-
tov je pri tem velikega pomena. Vem, da
marsikdo na Rakovniku ni še nikoli slišal
za SMP in sploh ne ve, kje so naši prostori
(levo mimo cerkve in v 2. nadstropje nad
Salve). Upam pa, da vseeno tudi na Ra-
kovniku in drugod veliko pripomoremo k
temu, da je don Boskov duh še kako živ v
Cerkvi na Slovenskem.

*Boštjan Jamnik, delegat za Salezijansko
mladinsko pastoralala*

➤ **SMC RAKOVNIK**

Salezijanski mladinski center na Rakovni-
ku je odprt za vse mlade in mlade po srcu,
ki si želijo koristno preživeti prosti čas, se
družiti, duhovno poglobljati ali izboljša-
ti svoja znanja in spretnosti na različnih
področjih (tuji jeziki, kuhanje, šivanje,
klekljanje, modelarstvo). S programi, kot
so zimski in poletni oratorij, Črna mavri-
ca, koledovanje, zimovanje materinski
dan, misijonska tombola, šmarnične igre,
glasbene zasedbe idr., pomagamo vero-
učencem, staršem in animatorjem vero-
doživeti na vesel, skupnosten in dejaven
način. Športne treninge vodimo po prin-
cipu salezijanske vzgoje – ne poudarja-
mo samo telesne spretnosti, ampak tudi
poštenost, solidarnost, veselje, timskega
duha, hvaležnost Bogu. V igralnici in na
igriščih lahko preverite, ali ste še vedno

boljši in spretnejši od mlajše generacije. Nekateri se v naše prostore tako »zajubijo«, da v njih organizirajo svojo rojstnodnevno zabavo.

Vsi naši programi so odprti za vse mlade. Vključeni smo v ljubljansko mrežo mladinskih centrov. V igralnici ali na igriščih vedno lahko srečate nekoga, ki vas bo vprašal, kako ste, in poklepetal z vami.

Verjamemo, da je mladinski center oziroma dnevni oratorij, kot ga je imenoval don Bosko, nepogrešljiva dejavnost vsake salezijanske ustanove. Če za Rakovnik radi rečemo, da je slovenski Valdocco, potem lahko za SMC Rakovnik rečemo, da je slovenski valdoški oratorij in prvi don Boskov oratorij na Slovenskem.

Jure Babnik, kaplan; voditelj SMC

VRATA SO VEDNO ODPRTA

V sprejemnici in romarski sobi pomagamo prostovoljci (Anica, Andreja, Lojzka, Vika, Jana in Iztok), ki imamo vsak »svoj dan«.

Naše delo zajema: posredovanje telefonskih klicev, informacij o dogodkih na Rakovniku (kdaj so svete maše, spovedovanje ...), sprejem darov za svete maše, verski tisk, sveče; usmerjamo obiskovalce k ustrezni osebi; pokličemo spovednika, kadar kdo želi spoved izven običajnega termina; za nenapovedane skupine romarjev poiščemo koga od salezijancev, da jih povede po cerkvi; za Karitas Rakovnik sprejemamo vloge za pomoč in dokumente posameznih prosilcev pomoči; pripravljamo za na pošto voščila, revijo Don Bosko

(to ob pomoči skupine cca 15 oseb), ter še razna drobna opravila.

Opažamo, da se obiskovalci dostikrat radi zaustavijo, pokramljujejo še o tem in onem, potrebujejo besedo spodbude. Radi jim prisluhnemo.

Vika Brozovič

GLASBA – UMETNOST IN DRUŽENJE

Glasba je že od nekdaj del poslanstva salezijancev na Rakovniku. Že don Bosko je v svojih oratorijih uporabljal glasbo kot vzgojni element. Glasba zelo pozitivno vpliva na otroke, je univerzalna govornica, ob kateri otroci zaživijo, se odprejo, postajajo prijatelji, ko uživajo ob skupnem muziciranju. Največji užitek je sodelovanje v orkestru ali zboru. Z glasbeno šolo na Rakovniku je leta 1998 začel salezijanec Metod Ogorevc. Leta 2002 je bila glasbena šola vpisana v razvid izvajalcev javnoveljavnih programov, ki se je postopoma širil, tako da imamo danes okoli 160

učencev javnoveljavnega in okrog 120 učencev ljubiteljskega programa. Vključeni smo tudi v Zvezo slovenskih glasbenih šol. Pripravimo številne glasbene dogodke, kot je adventno-božični koncert, zelo lep dogodek je npr. koncert družin, omenim naj tudi združen nastop cerkvenih otroških pevskih zborov, ki je na vrsti vsaki dve leti in je v veliki meri podprt s

strani naše glasbene šole, ki prispeva orkester. Šola je odprta tudi navzven, saj se redno vključujemo v vse pomembne glasbene projekte, ki jih pripravimo skupaj z drugimi glasbenimi šolami, kot so tekmovanja, revije ... Pomembno je tudi to, da mladi, ki končajo našo glasbeno šolo, lahko svoj talent in znanje razvijajo naprej v različnih skupinah, župnijskih zborih. Tisti z večjimi ambicijami pa seveda nadaljujejo šolanje na konservatoriju ali na Akademiji za glasbo.

Učitelji v Glasbeni šoli Rakovnik se trudimo, da posebno pozornost namenjamo na eni strani tem zelo nadarjenim in prizadevnim posameznikom, ki jim glasba postaja tesna življenjska sopotnica, saj kakovostno glasbeno izobraževanje, ki ga nudi mreža slovenskih glasbenih šol in je edinstveno v svetu, omogoča doseganje visoke stopnje profesionalnosti.

S tem je lahko tudi osnova za poklic. Na drugi strani pa stremimo za tem, da tudi tisti učenci, ki jim ukvarjanje z glasbo pomeni predvsem razvedrilo in priložnost za druženje z vrstniki, svoje talente razvijajo v kar se da veliki meri. Vsi moramo biti namreč podobni služabniku, ki je pridobil največ novih talentov.

V današnji digitalno naravnani družbi pa ukvarjanje z glasbo pomeni tudi močno zaščito otrok pred škodljivimi vplivi digitalnih medijev. Glasba in glasbeno izobraževanje skupaj z udejstvovanjem na področju športa in kulture tako postaja pomembna protiutež masovni digitalizaciji družbe, saj mnogo bolj krepi ustvarjalnost in človekovega duha kot katerikoli omenjeni medij. Zato postaja v današnjem času Don Boskovo zavzemanje, da se otroci ukvarjajo tudi z glasbo, vse bolj aktualno. Njegovi zavzetosti želimo slediti tudi vsi zaposleni na Glasbeni šoli Rakovnik.

*Andrej Benedik,
ravnatelj Glasbene šole Rakovnik*

ŽIVAHNO V DIJAŠKEM DOMU

Del Rakovnika po novem predstavlja tudi oddelek dijaškega doma, ki sicer spada pod Dom Janeza Boska v Želimljah. V njem je letos 9 dijakov. Približno pol je glasbenikov in pol tehnikov. Iz tega lahko pravilno sklepate, da je za glasbo in tehnične

stvari med nami dobro poskrbljeno. V bodoče pričakujemo, da se bo dom razširil. S fanti je Rakovnik dobil dodaten utrip mladih, poslanstvo salezijancev je namreč, da ta utrip sprejmejo in mu pomagajo utripati za prave stvari. Naš cilj je, da bi se dijaki naučili sobivanja in odgovornega življenja, oziroma da postanejo, kot je rekel don Bosko, »dobri kristjani in pošteni državljani«. Zaenkrat je tukajšnje življenje zelo živahno, kot so živahni in različni fantje, ki tukaj bivajo. Ker je dom nov, se v njem vsi učimo in skupaj rastemo k temu cilju.

Nejc Kastelic, vzgojitelj

➤ PROSTOVOLJSTVO V OAZI VREDNOT

Na Rakovniku deluje mnogo prostovoljcev. Imamo seveda »tradicionalne« prostovoljce, brez katerih si delovanja župnije ne moremo predstavljati. Velik in pomemben del Rakovnika pa danes predstavlja nekoliko bolj nevsakdanji prostovoljci. Največkrat nam pravijo animatorji. Pomagamo pri delu z mladimi in smo hkrati deležni sadov razuma, vere in ljubeznivosti don Boskovega genialnega preventivnega sistema. Te sadove nam posredujejo naši salezijanci in naše hčere Marije Pomočnice. Aktivnosti za mlade se pri nas dogajajo praktično vsak dan. Glavna področja našega dela predstavljajo oratorij, glasba, šport, molitev in zabava. Rakovnik

mi predstavlja oazo vrednot, ki tako zelo manjkajo v puščavi vsakdanjika mladega človeka. V življenju sem sprejel nekaj slabih odločitev. Vem pa, da je bil in bo vsak odhod na Rakovnik k Mariji Pomočnici za detek v polno.

Rem Marič, prostovoljec

➤ DRZNOST IN USTVARJALNOST

Društvo Mladinski ceh je nacionalna mladinska organizacija, registrirana kot društvo od leta 1992. Smo inovativni in usmerjeni v prihodnost; v slovenski prostor uvajamo pomen rasti mladinskih voditeljev in paleto različnih znanj, ki jih mladinski voditelji potrebujejo za svoje delo. Verjamemo, da se v vsakem mladem skriva neizmeren potencial. To je kreativnost, ki smo jo vsi imeli in mnogi izgubili. Nekateri imajo pogum in drznost, da svojo ustvarjalnost ponovno najdejo in z njo stopijo na samostojno pot. Postanejo ustvarjalci. Ustvarjalci novih idej, kreativnih rešitev, drznih produktov in uspešnih podjetij. Verjamemo, da lahko vsak mlad človek postane to, kar želi. Tudi ti. Poslanstvo mladinskega ceha je mladim omogočati priložnosti za rast v odgovornega pripadnika različnih skupnosti po načelih krščanske etike in po don Boskovi preventivni vzgojni metodi. V tej don Boskovi karizmi se torej skriva pripadnost

naši rakovniški družini, v katero smo vpeti vse od našega začetka. Smo kot eden tistih najmlajših otrok, ki s tem, ko nenehno sili iz okvirja, staršem povzroča sive lase, a vedno gleda čez ramo v iskanju pripadnosti in potrditve. Rakovnik je dom. Rakovnik je prostor srečanja različnih. Različnih, ki v sebi skrivajo velik potencial in samo čakajo, da zaslišijo svoje ime.

Domen Strmšnik, Mladinski ceh

➤ MOČ TISKANE BESEDE

Težko si je predstavljati Rakovnik brez tiskarske in založniške dejavnosti, ki jo predstavlja Salve. Ustanovitelj salezijancev Janez Bosko je bil ljubitelj tiskane besede; napisal je veliko knjig. Njegovo vzgojno-pastoralno delo se je tudi v tiskani besedi nadaljevalo med salezijanci na Slovenskem, s središčem na Rakovniku. Salezijansko dejavnost že od začetka

leta 1904 spremlja Salezijanski vestnik (sedaj Don Bosko). Pred drugo svetovno vojno so mesečno izdajali tako imenovane Knjižice z aktualnimi temami. Po drugi svetovni vojni so začasno »utihnele«, a so leta 1965 ponovno zaživele v Trstu in od 1967 spet na Rakovniku. Potem se je založniška dejavnost hitreje širila (Marijanski koledar, vedno več knjig, nove revije, drugi pastoralni pripomočki, video kasete, DVD-ji ...). Spremenjene družbene razmere in osamosvojitve Slovenije so narekovale nove potrebe in tako je bila ustanovljena založba Salve, ki je pričela delovati v začetku leta 1995 ter nadgradila predhodni Katehetski center - Knjižice. Salve želi biti predvsem v službi Cerkev in salezijanske družine z raznimi duhovnimi, pedagoškimi, socialnimi in drugimi knjigami ter DVD-ji, pa tudi pastoralnimi pripomočki (oznanila, podobice, zgibanke...). V prostorni trgovini lahko dobite tudi knjige drugih verskih slovenskih založb in najrazličnejše spominke ob različnih dogodkih v našem življenju (krst, obhajilo, birma, poroka, rojstni dnevi, godovi ...). Glavni cilj je pomagati, po vzoru ustanovitelja, pri »vzgoji v poštene državljane in dobre kristjane«.

Herman Gregorič, direktor Salve

UPRAVLJALSKA PODPORA SALEZIJANSKEGA KOMPLEKSA RAKOVNIK

Furli d.o.o. je podjetje za ogrevanje, vzdrževanje in druge servisne dejavnosti, ki ga je ustanovil Salezijanski inšpektorat leta 2012 z namenom distribucije toplote na daljinsko ogrevanje na lesno biomaso tako na Rakovniku kot v Želimljem.

V zadnjih letih je podjetje svojo dejavnost razširilo na računovodski servis, vzdrževalna dela in gostinsko ponudbo. Pri izgradnji Majcnove hiše je podjetje Furli d.o.o. investiralo v opremo nove kuhinje in preoblikovanje interne kuhinje v odprto kuhinjo za potrebe dijaškega Doma Janeza Boska, ki se vzpostavlja na Rakovniku. Kot direktor tega podjetja sem vesel nenehnega razvoja ter dejstva, da ta vsebinsko prevzema tehnični del upravljanja salezijanskega kompleksa Rakovnik.

Kot zanimivost pa še izvor imena Furli d.o.o. Ime je prevzeto po podjetnem in iznajdljivem bratu salezijancu Vinku Furlanu. Ker sem ga osebno poznal in sem imel celo priložnost nekaj let živeti z njim na Rakovniku, mi ostaja v spominu predvsem njegova gostoljubnost, podjetnost, iznajdljivost in dobra volja. Te vrednote so tudi temeljna usmeritev upravljskega podjetja v prihodnje.

*Janez Krnc, direktor
podjetja Furli d.o.o.*

MAJCNOVA HIŠA JE POSTALA STVARNOST

Rakovnik je v zadnjih mesecih dobil novo zunanjo podobo in z dograditvijo Majcno-ve hiše tudi povezovalno vhodno točko za obiskovalce. Že v fazi projektiranja je bila vsebinska zasnova jasna: prostori za *salezijansko skupnost, osrednja knjižnica in arhiv, kuhinja z jedilnicami, odprta kapela, nekaj pisarn in sob za sobrate*. V letu 2012 je bilo pridobljeno gradbeno dovoljenje za tri faze gradnje (kotlovnica na biomaso, Majcnova hiša in arkade). Majcnova hiša je bila zasnovana kot nadomestna gradnja in je tlorisno zgrajena na bistveno manjši površini kot prvotni objekti (tako po dolžini kot tudi širini, in sicer za 280 m²) obenem pa so se povečale neto uporabne površine, ki obsegajo 2.085 m² (klet, pritličje in delno medetaža: 50 m x 12 m; 1. in 2. nadstropje: 50 m x 9 m).

V prvih mesecih leta 2016 smo začeli z rušenjem večnamenskega objekta, ki je bil že nekaj časa izpraznjen in ni bil primeren za adaptacijo. Objekt je bil dotrajan, energetsko slabo izoliran in predvsem nevaren za uporabo zaradi dotrajanih strojnih

in elektroinštalacij. V pripravljana dela smo se vključili vsi, tako salezijanci kot tudi moške iz župnije Rakovnik, in uspeli prostore izprazniti ter odstraniti notranje lesene predelne stene. Bilo je veliko prahu in odpadnega materiala, vendar smo bili prepričani, da bo na istem mestu zrastle nekaj lepega in uporabnega. Za nami so zahrumeli gradbeni stroji podjetja **Dolinšek transport** d.o.o., ki so najprej dotrajane objekte zrušili in kasneje tudi odstranili ves odpadni material. Sledil je izkop gradbene jame in prvi zaplet zaradi nujno potrebnega pilotiranja in zaščite stoletnega gradu Rakovnik. Vgradili smo 34 pilotov premera 80 cm, dolžina posameznih pilotov je 15 m, med seboj pa jih povezuje ta dve sidrni gredi, ki vpenjata geotehnična sidra, nosilnosti 600 kN v dolžini 15 m.

Že avgusta leta 2016 smo preko vabljenega razpisa za gradbeno-obrtniška dela izbrali podjetje **Dolinšek transport** d.o.o., za elektroinštalacije **Entes** d.o.o. in za strojne inštalacije **Razgoršek inštalacije** d.o.o. Poleg teh pogodb smo za posamezna obrtniška dela podpisali direktne pogodbe (**Kapko** d.o.o.,

Kramat d.o.o., Mizarstvo Košak d.o.o., Dvigala Bartol d.o.o., Kamnar d.o.o., Spektra 9 d.o.o., Parketarstvo Savanovič d.o.o., Šmit Šebenik Tomaž s.p., Šiško steklarstvo d.o.o., Teracerstvo Vuga Dajan s.p., Jože Vadnjal s.p. ...).

Konec leta 2016 smo uspeli dokončati zadnjo armirano ploščo na objektu in tako smo v letu 2017 lahko začeli z različnimi obrtniški deli ter jih po enem letu tudi dokončali. V objekt Majcnova hiša je bilo vgrajenega blizu 2.500 m³ betona, 190.000 kg železne armature, 2.200 m² mikroarmiranega cementnega estriha s polietilenskimi vlakni, 1.600 m² fasadne obloge z 20 cm mineralne volne izravnane z gradbenim lepilom in mrežico ter zaključene s tankoslojnim barvnim silikatnim ometom. Pri izkopu gradbene jame je bilo odstranjenega blizu 10.000 m³ materiala, okoli objekta je bilo s planiranjem in humusiranjem urejenih 1.400 m² zelenih površin, položenih 315 m cestnih robnikov in 320 m² betonskih tlakovcev ...

Glavni vodja projekta in odgovorni projektant za Majcnovo hišo je **Andrej Mlakar**,

načrt gradbenih konstrukcij je izdelal **Miran Pezdirc**, za študij požarne varnosti je poskrbel **Andrej Fojkar**, odgovorni nadzorniki pri izvedbi del pa so bili: za gradbeno-obrtniška dela **Zdenko Avflič**, za strojne inštalacije **Matjaž Dremelj**, za elektroinštalacije **Peter Martinc**. S svojo življenjsko izkušnostjo in skrbnim spremljanjem gradnje je bila v veliko pomoč **Meri Lavrič**.

Prostovoljci so z veliko vneto poprijeli za delo pred začetkom gradnje in podobno prostovoljke ob koncu gradnje, ko so s temeljitim čiščenjem prostore pripravile za vselitev. Hvala vsem za vašo dobrohotnost in žrtvovan čas ter hvala vsem izvajalcem za strokovno opravljena dela.

Majcnova hiša postaja realnost Rakovnika in prinaša nove priložnosti za poslanstvo. Sedaj bo lahko v polnosti zaživel dijaški dom s 60 dijaki, bogato knjižno gradivo bo na razpolago širokemu krogu ljudi in obiskovalci Rakovnika bodo v novi sprejemnici dobili željene informacije.

Janez Krnc, ekonom

*O, Marija,
pomočnica bila si
in boš nam ti.*

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Gradnja Majcnove hiše je končana. Bogu smo hvaležni za ta čudež dobrote. Prepričan sem, da poimenovanje nove hiše po Majcnu nosi v sebi globoko sporočilo za naše življenje. Majcen je bil človek upanja, pogumen, vztrajen in predan do zadnjega diha za Božjo stvar. Svoje življenje je dobesedno položil v roke Božje previdnosti. Neizmerno je zaupal v dobroto, ki se skriva v srcu vsakega človeka. Njegovo obličje jo je dobesedno izžarevalo. Zato jo je znal izvabiti iz še tako trdih src. Vedel je, da se dobrota vrača najprej darovalcu samemu kot milostni dar ljubezni do bližnjega, obdarovancu pa kot upanje in veselje v konkretni stiski in potrebi.

Dobrota je našla svoje zavetje mladosti tudi na Rakovniku. Gre za veliko delo Božje previdnosti, ki je tudi po Majcnovi priprošnji premaknilo srca mnogih dobrotnikov in dobrotnic, da so darovali svoj dar za Majcnovo hišo ali za Rakovnik na splošno. Na krilih te podpore smo si upali začeti in gradnjo pripeljati do njenega konca. V dobrem letu in pol smo zbrali

okrog 80.000 EUR, kar v teh časih ni malo. Bogu hvala v prvi vrsti za požrtvovalno delo sobratov salezijancev, ki z upanjem – čeprav z velikim naporom – še naprej darujejo svoje življenje za mlade do zadnjega diha.

Bogu hvala za vas, dragi dobrotniki in dobrotnice, mnoge dobre ljudi in župljane, ki spremljate naše delo in zaupate v naše vzgojno in pastoralno delo. Zavedamo se, da časi za dobro vzgojo mladih niso lahki. Zaupamo in vemo, da je don Boskov vzgojni sistem še kako pomemben pri vzgoji poštenih državljanov in dobrih kristjanov za današnji čas. Hvala, ker stopate skupaj z nami za dobro naše mladine. Spremlja nas Majcnov blaženi nasmeh, ki nas podpira iz nebes. Živo občutimo tudi mogočno priprošnjo Marije Pomočnice, ki nas kot Zvezda nove evangelizacije usmerja po poti skupaj z mladimi mimo čeri in preko izzivov do večnega pristana.

Marko Košnik, ravnatelj

*Če nisem svet,
sem ničla!*

Andrej Majcen

Ena od skupin, ki je čistila prostore Majcnove hiše

IZID PUBLIKACIJE SO OMOGOČILI

Nove dimenzije varnosti

SKLEPANJE ZAVAROVANJ

ELEKTRO CVETKO

INSTALACIJE

Razgoršek

sodobna centralna ogrevanja · prezračevalne klimatske naprave · plinske napeljave · vodovodne instalacije

Tel.: 03/ 493 14 14, fax: 03/ 493 14 15, www.instalacije-razgorsek.si

spectra 9 d.o.o.

GRADBENI NADZOR IN SVETOVANJE,
ZDENKO AVFLIČ s.p.
Brnica 5, 1430 Hrastnik
GSM 041 625 897

SPICA

TGT BULC
d.o.o.

KRAMAT d.o.o.

Trg talcev 5, 1240 Kamnik

Faks: 01 839 777 1

GSM: 031 307 223

e-pošta: dejan.kramat@gmail.com

Dejan Matijašević

diplomirani organizator

- MANSARDE •
- PREDELNE STENE •
- SPUŠČENI STROPI •
- STENSKE OBLOGE •

GEODETSKA PISARNA

m: 031 708 508

e: info@geonaris.si

WWW.GEONARIS.SI

LJUBLJANA | MARIBOR | ŠENTJUR | GORNJI GRAD | ŠKOFJA LOKA | TRŽIČ

CELOVITO UREJANJE NEPREMIČNIN:

- ureditev meje zemljišča • delitev in združitve parcel •
- označitev meje zemljišča • vpis stavb v kataster stavb •
- oblikovanje etažne lastnine • priprava pogodb •
- izdelava geodetskih in topografskih načrtov •
- zakoličba vseh vrst objektov •
- vpis komunalnih vodov v GJI • svetovanje •

Nudimo kakovostne in cenovno ugodne storitve.

MIZARSTVO

LUŽAR

- tel.: 01/834 11 21
- fax: 01/834 20 19
- gsm: 041 683 030

- www.mizarstvo-luzar.si
- e-mail: mizarstvo.luzar@siol.net
- biro.luzar@gmail.com

- *Izdelava pohištva za stanovanjske in poslovne prostore*
- *Projektiranje*

Janko Lužar s.p.

Glavarjeva 10, 1218 Komenda

SI23478063

- majda.lumax@gmail.com

BLAŽIČ robni trakovi

Družini Blažič in Baluh

ZALOŽBA SALVE ...

PESTROST ŽIVLJENJA

Knjižne novosti prinašajo uspešnice znanih avtoric, ki spregovorijo brez dlake na jeziku, ne manjka pa niti novosti za mlade in otroke.

José J. Gómez Palacios
**O don Bosku
pripovedujejo ...**

Dokumentarno-igrani filmi za duhovno poglobitev in širitev krščanske kulture.

Gianni Toni
Ime mi je Lucija
Fatimaska zgodba
izpred 100 let

Costanza Miriano
**Poroči se z njo
in umri zanjo**
Pravi moški za neustrašene ženske

059 339 400 | INFO@SALVE.SI

www.salve.si

RAKOVNIK, ZAVETJE MLADOSTI

Priložnostna publikacija ob odprtju Majcnove hiše, 31. januarja 2018

UREDILI: Barbara Kastelec, Marko Košnik, Marjan Lamovšek | FOTOGRAFIJE: arhiv Salezijanskega zavoda Rakovnik (iz časa gradnje MH: Janez Suhoveršnik); zgodovinske: ASD - Arhiv salezijanske družbe, Rakovnik; NASLOVNA fotografija in druge fotografije iz zraka: Jernej Kušar | GRAFIČNI IZRIS območja SZ Rakovnik: Geonaris d.o.o.; zasnova in izvedba: Petra Zajšek | LEKTORSKI PREGLED: Katja Mivšek | OBLIKOVANJE: Salve d.o.o. Ljubljana (P. Belak, M. Lamovšek) | IZDAJATELJ: Salezijanski zavod Rakovnik | TISKANO v Sloveniji | Izdajo so omogočili donatorji, navedeni v zadnjem delu publikacije.

SALEZIJANSKI ZAVOD RAKOVNIK, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
TEL 059/339.100 | EPT rakovnik@sdb.si | SPL www.rakovnik.si

Ustanova Sklad Janeza Boska

še naprej rada podpira vzgojne projekte.

S tem namenom tudi zbiramo dodatna sredstva in finančno podporo. Vsa sredstva, ki se zbirajo

na računu Ustanove, so pregledno vodena in porabljena.

Več sredstev bomo zbrali, več organizacijam bomo lahko pomagali pri izvedbi njihovih projektov za mlade.

NIČ VAS NE STANE, DA STE DOBRODELNI.

MOŽNE OBLIKE PODPORE

NAKAZILO ZNESKA na račun
Ustanove Sklada Janeza Boska
SI56 0205 8026 2282 413 (NLB)

DOHODNINSKA DONACIJA
www.donbosko.si/donacija

**PODARITEV NE/PREMIČNINE
oz. oporoka**

Oporoka naj bo lastnoročno napisana in podpisana v dveh izvodih; če je natipkana, morata biti podpisani še dve priči; en izvod lahko pošljete na naslov ustanove.

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška ulica 6
1000 Ljubljana

DAVČNA ŠTEVILKA: 64710521
MATIČNA ŠTEVILKA: 4035151000

Dodatne informacije

Janez Krnc
predsednik uprave

041 357 640
janez.krnc@sdb.si

**Za vsak vaš dar smo hvaležni in
obljubljamo, da bomo prejeta
sredstva namensko porabili za
preventivno vzgojo mladih
v duhu sv. Janeza Boska.**